

**การใช้การสอนแบบบีสลิมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**
**USING B-SLIM MODEL TO PROMOTE ENGLISH LANGUAGE SKILLS OF
MATHAYOM SUKSA 2 STUDENTS**

ปารณัท ศุภพิมล^{1*} และจารุณี มณีกุล²
Paranat Suphapimol^{1*} and Jarunee Maneekul²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
^{1,2}Faculty of Education, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: foxholexnew@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบบีสลิม เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้แบบบีสลิม และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบบีสลิม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนสองแคววิทยาคม อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ที่กำลังศึกษารายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 22102) ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2556 จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนภาษาอังกฤษแบบบีสลิมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 5 แผนการสอน แผนการสอนละ 4 คาบ รวมทั้งหมด 20 คาบ คาบละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยสรุป ได้ว่า

1. ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบบีสลิม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ที่กำหนดไว้
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น จากระดับไม่ผ่านเป็นระดับดีหลังการเรียนรู้แบบบีสลิม
3. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบบีสลิม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การสอนแบบบีสลิม ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were to compare English listening and speaking abilities of students after learning through B-SLIM model, to compare the students' English reading ability before and after learning through B-SLIM model, and to compare English writing ability of students after learning through B-SLIM model. The target group was 28 students of Mathayom Suksa 2 who enrolled in the Fundamental English (Eng. 22101) during the second semester of the academic year 2013 at Songkaew Wittayakom School, Doi Law District, Chiang Mai. The experimental instruments were 5 lesson plans each of which was designed for 4 periods. The students were taught for 20 periods. Each period took 60 minutes. The data collecting instruments were an English listening and speaking ability test, English reading ability test and English writing ability test. The data obtained were analyzed for mean, standard deviation, and percentage by using the computer program.

The findings of this research were as follows:

1. After learning through the B-SLIM Model, the students' English listening and speaking abilities were passed the preset criteria of 50%.
2. After learning through B-SLIM Model, the students' English reading ability increased from a need improvement level to a good level.
3. After learning through the B-SLIM Model, the students' English writing ability was passed the preset criteria of 50%.

Keywords: B-SLIM Model, Listening, Speaking Skill, Reading Skill, Writing Skill

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาถือเป็นสื่อกลางหรือเป็นเครื่องมือของการรับรู้ ทำความเข้าใจและการแสดงออกเพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ และเข้าใจปัจจัยหลักของการเรียนรู้ภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ซึ่งนั่นหมายถึงการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไปได้ จะเห็นได้ว่าสังคมในปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมาก ทั้งในเรื่องการศึกษา การทำงาน หรือแม้กระทั่งด้านเศรษฐกิจที่มีการติดต่อในเรื่องธุรกิจ ล้วนแต่มีภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารด้วยกันทั้งนั้น อีกทั้งปัจจุบันประชาคมอาเซียนเป็นตัวกระตุ้นให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษอย่างมากมายและเด่นชัดขึ้นมากกว่าเดิม ดังนั้น การใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นที่ต้องการเพิ่มมากขึ้นจากสังคม

ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างความสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดน โลกแห่งการแข่งขันไร้ขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม (Onwimon, 2011) ภาษาอังกฤษปัจจุบัน คือ ภาษานานาชาติ ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว แต่อีกปัจจัยที่มีความสำคัญ คือ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะทำอย่างไรให้การเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ เพื่อเตรียมตัวและพร้อมเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียนอย่างมีคุณภาพประเด็นแรก คือ การศึกษา จะเห็นได้ว่าประเทศได้ตระหนักถึงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

อยู่แล้ว แต่การเรียนรู้ดังกล่าวนี้ยังไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเท่าที่ควร เพราะความสามารถในการสื่อสารตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หมายถึงความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม Angwatanakul (1996, pp. 17–21) กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวคิดที่เกิดจากความตระหนักถึงความจริงที่ว่าความรู้ความสามารถทางด้านศัพท์ไวยากรณ์ และโครงสร้างทางภาษาเพียงอย่างเดียวไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมในการสื่อสารกับผู้อื่น การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ภาษาระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง (Actual Communication) คือ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) เนื่องจากจุดมุ่งหมายหลักของวิธีการสอนดังกล่าวเน้นความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน Chomsky (as cited in Angwatanakul, 1996, p. 4)

ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะภาษาทั้งสี่ถือว่ามีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะผู้เรียนอังกฤษเป็นภาษาที่สองอย่างประเทศไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้อธิบายเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังอธิบายถึงสาระสำคัญที่ว่าด้วยภาษาเพื่อการสื่อสารหมายถึงความสามารถการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน และเขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม เมื่อพิจารณาการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน พบว่า ผู้เรียนมีประสบปัญหาในเรื่องทักษะทางภาษาอังกฤษ ในด้านปัญหาของทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษนั้น จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนไม่ได้ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะอย่างแท้จริง เพราะผู้สอนจะเน้นไปในการการแปลเน้นความจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในการอ่าน ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้ออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรได้ ประกอบกับผู้สอนไม่ได้สอนให้นักเรียนฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างแท้จริง แต่จะสอนโดยวิธีแปลเป็นภาษาไทย แทนที่จะให้นักเรียนทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษ (Hiran, 1997) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Phuvipadawat (1997) ได้สรุปหลักการสอนทักษะการอ่านว่า ทักษะการอ่านต้องอาศัยประสบการณ์หรือความรู้เดิม ในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมการเรียนการสอนก็มีอิทธิพลที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในการเรียน โดยผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความถนัดในการเรียน และต้องให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดไม่ควรใช้ภาษาไทย ควรสอนให้นักเรียนมีความสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจกับสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏจริงในชีวิตประจำวัน มีแบบฝึกหัดให้นักเรียนใช้ภาษาโดยอัตโนมัติและจัดกิจกรรมทางภาษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา เพื่อติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริง และกิจกรรมต้องมีสภาพการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาของทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาจำกั้รวมทั้งขาดความรู้เดิมในเรื่องที่เรียน อีกทั้งการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมไม่มี

ความเหมาะสมหรือไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการพัฒนาทักษะได้ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบความสำเร็จ

ดังนั้น จากปัญหาการสอนทักษะทางภาษาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในไทยไม่สามารถพัฒนาทักษะทั้ง 4 ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพได้ จากการศึกษาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ พบว่า การสอนแบบบีสลิม (B-SLIM Model) น่าจะเป็นการสอนที่สามารถพัฒนาและส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวิธีการสอนแบบบีสลิมเป็นการสอนรูปแบบหนึ่งของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสารโดยอาศัยหลักการและแนวคิดทฤษฎีด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Science) ซึ่งมุ่งเน้นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจกับสมองของมนุษย์ภายใต้แนวคิด ของ Piaget, Vygotsky และ Gagne อีกทั้งทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ตามแนวคิดของ Bruner ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง ผู้เรียนแต่ละคนจะมีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน การเรียนรู้จะเกิดจากการที่ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบใหม่กับความรู้เดิมแล้วนำมาสร้างเป็นความหมายใหม่ โดยการสอนนี้สอดคล้องตามแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) หลักการของวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างกัน การสอนแบบบีสลิมนั้น มีลักษณะส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถนำความรู้ที่มีอยู่แล้วมาผสมผสานกับความรู้ใหม่พร้อมกับสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งจะทำให้เกิดกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งการกิจกรรมการเรียนการสอนได้เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งความสามารถในการสื่อสารที่ดีนั้นต้องมีการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมๆ กัน ทักษะดังกล่าวจะถูกส่งเสริมและพัฒนาในกิจกรรมการสอนแบบบีสลิม เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและสอดคล้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากนั้นนำเนื้อหาที่เหมาะสมมาเขียนแผนการสอนแบบบีสลิมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยแต่ละแผนการสอนประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) จะเลือกกิจกรรม และเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียนนอกจากนั้นครูต้องจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ ที่จำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สื่อต้องน่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อหาและควรเป็นสื่อของจริง
2. ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อมูลความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) ขั้นนี้ครูต้องอธิบายความรู้ข้อมูลหรือตัวป้อนใหม่โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียนครูสามารถให้ตัวป้อนเหล่านี้ ในการที่นักเรียนจะเข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้มากขึ้น
3. ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) การทำกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจตัวป้อนที่ได้รับและพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน
4. ขั้นผลิตผลงาน (Output) ในขั้นนี้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนทั้ง 4 ทักษะ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนทั้งทักษะฟัง พูด อ่านและเขียนลักษณะกิจกรรมขั้นนี้เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์และส่วนมากเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual Activity) เช่นโครงงาน การเขียนไดอารี เรียงความ เรื่องสั้น เป็นต้น
5. ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นการสอนนี้ครูรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากการสังเกตหรือซักถามผู้เรียนในชั้นต่างๆ เพื่อต้องการทราบปัญหาต่างๆ และแก้ไขปัญหาในการสอนครั้งต่อไปขั้นนี้เป็นขั้นการประเมินผล การเรียนของนักเรียนครูอาจใช้การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการสอบเก็บคะแนนก่อนและหลังเรียน

จากขั้นตอนกิจกรรมการสอนแบบปัสลิมจะเห็นได้ว่าการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีหลักที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าในการเรียนตรงกับความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนในชั้นเรียนมากที่สุด มีการเน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง หมายถึง สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ในสภาพความเป็นจริง และสืบค้นหาความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งผู้เรียนสามารถพึ่งพาตนเอง เพื่อให้เกิดทักษะที่จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ไม่เน้นที่การจดจำเพียงเนื้อหาเพียงเพื่อการสอบให้ผ่านไปเน้นการประเมินตนเอง เดิมผู้สอนเป็นผู้ประเมิน การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองได้ชัดเจนขึ้น รู้จุดเด่นจุดด้อยและพร้อมที่จะปรับปรุงหรือพัฒนาตนเองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เน้นความร่วมมือ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน และมีรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งอาจจัดได้ทั้งในรูปแบบกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบปัสลิม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบปัสลิม
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบปัสลิม

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

1. กลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนสองแคววิทยาคม อำเภอคลองหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษารายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 22102) ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2556 จำนวน 28 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนสองแคววิทยาคม อำเภอคลองหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษารายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 22102) ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2556 จำนวน 28 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนแบบปัสลิม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ 2) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ 3) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย โดยคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Team Up in English 2 มีทั้งหมด 5 เรื่อง ดังนี้ 1) Barcelona is better, 2) The best holiday ever, 3) She was sitting next to you, 4) We could join a club, 5) Are you coming back?

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนแบบปัสลิม หมายถึง การสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สื่อสารและสร้างองค์ความรู้ได้ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน คือ 1) ชื่นวางแผนและการเตรียมมีการเลือกกิจกรรม และเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน 2) ชื่นตัวบ่อนความรู้ใหม่โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้ตัวบ่อน 3) ชื่นจัดกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะภาษาทั้ง

- 4 ทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น 4) ชิ้นผลิตผลงานส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนทั้ง 4 ทักษะ
5) ชิ้นประเมินผล เพื่อประเมินและตรวจสอบตัวผู้เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนสองแคววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 28 คน ที่กำลังศึกษารายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 22102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยใช้การสอนแบบปีสลิม จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งหมด 20 คาบ โดยผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน ประเมินค่าความคิดเห็น 4 ระดับ ครอบคลุม 7 ประเด็นหลัก ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาของบทเรียน กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ชี้นำเสนอ ชี้นำฝึก ชี้นำไปใช้ และการประเมินผล ผลการประเมิน พบว่า บทเรียนมีระดับประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งผ่านเกณฑ์ 2.50 ที่ตั้งไว้

ขั้นตอนการสร้างแผนการเรียนรู้แบบปีสลิม

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาขั้นตอนในการสอนและกิจกรรมเพื่อนำมาใช้ในการสอนแบบปีสลิม

2. ศึกษาคำอธิบายเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือที่สนองต่อผลการเรียนรู้

3. สร้างแผนการเรียนรู้ที่ใช้การสอนแบบปีสลิม จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที โดยมีขั้นตอนการสอน ดังนี้ ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) โดยเป็นขั้นที่ผู้สอนจะมีการเตรียมกิจกรรม เนื้อหา และสื่ออุปกรณ์การสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อมูลความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) ขั้นนี้ผู้สอนต้องอธิบายความรู้ใหม่ข้อมูลหรือตัวป้อนใหม่ (Giving it) ทั้งในเรื่อง ทักษะทางภาษา กลวิธีการเรียนรู้ โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียนซึ่งขั้นนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้มากขึ้น ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องมีการเพิ่มกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจและพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่นแบบฝึกหัดกิจกรรมเป็นกลุ่ม หรือเดี่ยว

3.1 ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจตัวป้อนเรียกว่า กิจกรรมเพื่อความเข้าใจ (Intake – Getting it) กิจกรรมเพื่อความเข้าใจนี้จะใช้เวลาจนกว่าครูจะแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ ตัวป้อนหรือข้อมูลความรู้ใหม่

3.2 ประการที่สอง หลังจากทีนักเรียนเข้าใจตัวป้อนแล้วครู ต้องออกแบบกิจกรรมที่ยากและซับซ้อนมากขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกเรียกว่ากิจกรรมฝึกใช้ภาษา (Intake – Using It) กิจกรรมฝึกใช้ภาษาเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและเป็นธรรมชาติมากกว่ากิจกรรม เพื่อความเข้าใจ (Getting It Activity)

4. ชิ้นผล (Output) กิจกรรมขั้นนี้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาทั้งทักษะฟังพูด อ่านและเขียน เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบสถานการณ์จำลองในลักษณะต่างๆ (Real World Task Activity) ซึ่งลักษณะกิจกรรมขั้นนี้เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นได้ทั้งกิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมเดี่ยว เช่น การแสดงบทบาทสมมติ โครงการเขียนบรรยาย หรือเรียงความเรื่องสั้น เป็นต้น

5. ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นการสอนนี้ครูรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากการสังเกตหรือซักถามผู้เรียนในชั้นต่างๆ เพื่อต้องการทราบปัญหาต่างๆ และแก้ไขปัญหาในการสอนครั้งต่อไป ขั้นนี้เป็นขั้นการประเมินผล การเรียนของนักเรียนครูอาจใช้การประเมินทักษะตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการสอบเก็บคะแนนก่อนและหลังเรียน

เครื่องมือในการใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบทักษะทางการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เพื่อวัดความเข้าใจจากเรื่องที่เรียนจำนวน 30 ข้อ ตามระดับการเรียนรู้ด้านพุทธิสัยตามทฤษฎี Bloom's Taxonomy ได้แก่ ความรู้ และความเข้าใจแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์เพื่อดูระดับคุณภาพ ดังนี้

ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
80-100	ดีมาก
70-79	ดี
60-69	ปานกลาง
50-59	ผ่าน
0-49	ไม่ผ่าน

ในการประเมินทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เกณฑ์ผ่าน คือ ร้อยละ 50

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบปัสลิมปรากฏว่าทักษะของนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ที่ตั้งไว้
2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากเรียนแบบปัสลิมจากระดับไม่ผ่านเป็นระดับดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบปัสลิมปรากฏว่าทักษะของนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ทักษะในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการสอนแบบปัสลิม ผลสรุปได้ว่าผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ที่กำหนดไว้เป็นผลที่เป็นปัจจัยสำคัญ ดังต่อไปนี้

การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นรวมถึงความสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการนำการแสดงบทบาทสมมตินั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เพราะทักษะการฟังพูดควรเป็นทักษะที่พัฒนาไปพร้อมกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ดีและเร็วขึ้นอันเนื่องมาจากการแสดงบทบาทสมมติจำเป็นต้องมีการฟังและมีการตอบโต้ในสถานการณ์นั้นๆ วิธีดังกล่าวนี้เป็นผลทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากตัวเองและผู้สนทนาตอบโต้ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ Islam (2012) ที่พบว่า การใช้การแสดงบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะการพูด อีกทั้งผู้เรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ผู้สอนมีส่วนร่วมชี้แนะบทเรียนแก่ผู้เรียน มากไปกว่านั้นการแสดงบทบาทสมมติสามารถกระตุ้นและเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ในการคิดสร้างสถานการณ์ที่แต่ง

ต่างออกไปได้จากที่เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างมั่นใจต่อตนเองและต่อหน้าสาธารณะได้เป็นอย่างดี อีกทั้งซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky ว่าด้วยเรื่องพื้นที่รอยต่อพัฒนาการและการเสริมต่อการเรียนรู้ การที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถรับเนื้อหาและนำไปใช้อย่างเต็มที่มีนั้น ผู้สอนถือว่าเป็นบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนและมีการชี้แนะแก่ผู้เรียน เพราะผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ซึ่งวิธีทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดในชั้นเรียนรู้อื่นต่อไป

2. ทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการการสอนแบบบีสลิม ผลสามารถสรุปได้ว่าผู้เรียนมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบบีสลิม มีผลที่เป็นปัจจัยสำคัญ ดังต่อไปนี้

การพัฒนาการอ่านนั้นถือว่าเป็นอีกทักษะที่จำเป็นและสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเพราะการรับรู้ข่าวสารต่างๆ นั้นล้วนมาจากการอ่านด้วยกันทั้งสิ้น การสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจสาระสำคัญของเนื้อหาได้นั้น จึงเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงเพราะในการอ่านถ้าผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่จะอ่านนั้นจะถือว่าการอ่านนั้นไม่ประสบความสำเร็จเพราะไม่สามารถค้นหาคำที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงอะไร ดังนั้น การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการอ่านพร้อมกับเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนอ่านจับใจความสำคัญและเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้โดยการสอนในแต่ละแผนการสอนจะมีกระบวนการสอนการอ่านตามการสอนแบบบีสลิม

3. ทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการสอนแบบบีสลิม ผลสามารถสรุปได้ว่าผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ที่ตั้งไว้ มีผลที่เป็นปัจจัย ดังนี้

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษถือว่าเป็นลักษณะการสื่อสารอย่างหนึ่งซึ่งมีหน้าที่เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจได้รับรู้ด้วยข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดความคิดของผู้ส่งสารคือผู้เขียนไปสู่ผู้รับสารคือผู้อ่านกระบวนการ ดังนั้น กระบวนการสอนทักษะการเขียนจึงจำเป็นต้องเริ่มต้นจากการสร้างระบบในการเขียนให้ผู้เรียนรู้หลักการเขียนที่ถูกต้องเพื่อให้การเขียนมีประสิทธิภาพโดยการสอนในแต่ละแผนการสอนจะมีกระบวนการสอนการเขียน ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเขียนบรรยายได้ตามหัวข้อที่กำหนดตามรูปแบบบีสลิมจากการอภิปรายข้างต้น สามารถแสดงให้เห็นว่าการสอนแบบบีสลิมสามารถพัฒนาทักษะการฟังพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ในทุกขั้นตอนของบีสลิม ได้แก่ ขั้นวางแผนและการเตรียมโดยมีการเลือกกิจกรรม และเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน ขั้นตัวป้อนความรู้ใหม่โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้ตัวป้อน ขั้นจัดกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น ขั้นการทำกิจกรรมและชิ้นผลิตผลงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ และขั้นประเมินผล คือ การรวบรวมข้อมูลจากผู้เรียน ซึ่งเห็นได้ว่า เป็นเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน สามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สามารถคิดค้น ค้นหาความรู้ หาคำตอบได้ด้วยตนเอง มีการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง กล่าวคือ กล่าวทำ และกล่าวแสดงออก ผู้เรียนมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมร่วมกับผู้สอน สามารถเรียนรู้ได้จากกระบวนการของตนเองและผู้เรียนสามารถสร้างความรู้และสรุปความรู้ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Mongkol (2010) จากการศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแบบบีสลิม (B-SLIM Model) พบว่าการสอนแบบบีสลิม ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบ ผู้เรียนระดมความคิดรวบรวมเรียบเรียงข้อมูลปรับปรุงผลงานการเขียนของตนเองและมีพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นตามลำดับ จึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบบีสลิมไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

การสอนแบบบีสลิมตอบสนองการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งมีผลมาจากการที่มีการจัดกิจกรรมการสอนที่เน้นสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จึงทำให้การสอนแบบบีสลิมเข้าถึงปัญหา

ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีโดยการสอนแต่ละชั้นมีการเน้นย้ำเนื้อหาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การจัดแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะทางภาษาล่วงหน้าก่อนการปฏิบัติจริง เป็นผลให้ผู้เรียนสามารถทบทวนความรู้และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนซึ่งผู้เรียนสามารถรู้ถึงศักยภาพในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่ออย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Dandongying (2012) ได้ศึกษาและพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการแบบปัสลิม ผลการศึกษาสรุปว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการ การสอนแบบปัสลิม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อีกทั้ง นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการแบบปัสลิม การสอนแบบปัสลิมยังส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของตนเอง รวมทั้งสนับสนุนให้มีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริง มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ โดยไม่เน้นไปที่การท่องจำเพียงเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับ Chawwakiratipong (2002) ที่อธิบายว่า การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติเกิดความเข้าใจ และสามารถนำความรู้บูรณาการในชีวิตประจำวัน และมีคุณสมบัติตรงกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข และได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1) การจัดการโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน และ 2) การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองไปสู่ศักยภาพสูงสุดที่แต่ละคนจะมีและเป็นไปได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 ผู้สอนควรศึกษาการสอนแบบปัสลิมในหลายๆทิศทาง เช่น การสอนเพื่อพัฒนาทางด้าน IQ EQ AQ MQ SQ เพราะการสอนแนวนี้สามารถนำการสอนมาประยุกต์ใช้ในการสอนด้วยกันได้

1.2 แนวการสอนแบบปัสลิมเหมาะสมกับการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดอ่านและเขียนดังนี้ควรมีการจัดแนวการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนตามบริบทไทยให้มากที่สุด มีการสอดแทรกเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน เช่น การดำเนินชีวิตประจำวัน วัฒนธรรม สิ่งต่างรอบตัวผู้เรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญมากต่อการเรียนแบบปัสลิมเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดการจินตนาการและสามารถคิดภาพตามในการเรียนรู้เรื่องต่างๆ เป็นอย่างดี เช่น รูปภาพ แผ่นคำศัพท์หรือวีดิทัศน์ เป็นต้นดังนั้น ควรมีการจัดสื่อ อุปกรณ์ทุกครั้งในการจัดการเรียนการสอน

1.4 ผู้สอนควรมีการอธิบายถึงหลักการการสอนแบบปัสลิมแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจแนวการสอนและสามารถรู้จุดประสงค์การสอนในก่อนการเริ่มสอน โดยอาจแจกเอกสารการสอนแบบปัสลิมหรือเปิดวีดิทัศน์เกี่ยวกับการสอนดังกล่าวในสถานการณ์จริงเพื่อแนะแนวทางในการกิจกรรมการสอนให้ง่ายขึ้น

1.5 วิธีการสอนแบบปัสลิมเน้นให้มีการทำกิจกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ซึ่งอาจเป็นไปได้ยากในบางครั้ง เช่น มีการออกไปฝึกฝนทักษะนอกสถานที่หรือมีการสื่อสารกับเจ้าของภาษา ดังนั้น การจัดกิจกรรมจึงมีความจำเป็นอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นผู้สอนควรมีวิธีการสอนที่หลากหลาย หรือมีการจัดรูปแบบการเรียนนอกห้องเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน

1.6 ผู้สอนควรมีบุคลิกที่กระตือรือร้นเพื่อที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียน อีกทั้งมีความอดทนในการสอนเน้นย้ำในบางเรื่องหรือกับผู้เรียนบางคน เพราะว่าการรับรู้ของผู้เรียนแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้สอนควรที่เข้าใจผู้เรียนและเปิดโอกาสให้มีการซักถามโต้ตอบในการสอนเสมอ

1.7 ในการสอนทักษะการเขียนนั้น ถือเป็นทักษะที่ยากที่สุดเพราะผู้เรียนจำเป็นต้องรู้หลักการเขียนที่ถูกต้อง ดังนั้น ผู้สอนควรที่จะมีการสอนหรือทบทวนหลักการเขียนหรือมีแบบตัวอย่างในการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นชิน และเข้าใจหลักการเขียนในแต่ละครั้ง

1.8 การจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งควรคำนึงถึงการแบ่งกลุ่มผู้เรียน โดยให้มีการจัดสรรให้ผู้เรียนที่อ่อนและเก่งคละกัน เนื่องจากเป็นวิธีที่ให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียน อีกทั้งผู้เรียนที่เก่งกว่าสามารถสอนผู้เรียนที่อ่อนกว่าได้

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สำหรับทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษควรมีการทดสอบที่มากขึ้น หรือทุกแผนการสอน เพื่อพัฒนาการในแต่ละครั้งเพื่อพัฒนาทักษะให้ดียิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ เช่น แรงจูงใจที่มีผลต่อการเรียนแบบปัสลิม การพูดและการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังจากการเรียนแบบปัสลิม โดยอาจจำแนกได้จาก อายุ สิ่งแวดล้อมหรือผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกันไป

2.3 ควรมีการทดสอบการใช้การสอนแบบปัสลิมในพื้นที่วิจัยในด้านอื่นๆ เช่น บุคลากร กลุ่มองค์กร หรือหน่วยงานที่ต้องการพัฒนาทักษะทั้งในเรื่องการทำงาน ทักษะทางภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นๆ

2.4 เนื่องจากการทดลองใช้ระยะเวลาเพียง 10 สัปดาห์ และพบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาที่ดีขึ้น ดังนั้น ควรมีการทดลองที่ใช้เวลานานกว่านี้เพื่อดูผลในระยะยาว

References

- Angwatanakul, S. (1996). *Concepts and techniques of teaching English at secondary level*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Bloom, B. S. (1984). *Taxonomy of educational objectives*. MA Boston: Allyn and Bacon.
- Chawwakiratipong, N. (2002). *Facilitating student - centered learning*. Bangkok: Office of The Permanent Secretary Ministry of Education. (in Thai)
- Dandongying, B. (2012). *Developing English writing ability of Mathayomsuksa 6 students using B-SLIM Model* (Master thesis). Udon Thani: Udon Thani Rajabhat University. (in Thai)
- Hiran, R. (1997). *How to teach children to read for understanding in English?* Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Islam Priscilla, Islam Tazria. (2012). *Effectiveness of role play in enhancing the speaking skills of the learners in a large classroom: An investigation of tertiary level students*. Retrieved December 17, 2015, from <http://www.banglajol.info/index.php/SJE/article/view/1445>
- Mongkol, S. (2010). *Developing learning English for communication through B-SLIM Model for students in Mathayomsuksa I* (Master thesis). Maha Sarakham: Mahasarakham University. (in Thai)

Onwimon, S. (2011). *English and the future of Thailand and ASEAN*. Retrieved October 16, 2015, from <http://blog.eduzones.com/wigi/81880> (in Thai)

Phuvipadawat, P. (1997). *English teaching techniques at secondary level*. Chiang Mai: Faculty of Education Naresuan University. (in Thai)